

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНОГО ПАТРІОТИЗМУ У СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСУ «ІСТОРІЯ УКРАЇНИ»

Соколова Л.С., Латишева Л.П. *(Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна)*

В умовах становлення і розвитку незалежної держави України у студентської молоді з'явився певний потяг до історичного самоусвідомлення, вивчення славетного минулого і сьогодення України. Це підвищує роль і значення курсу «Історія України» в процесі формування почуття державного патріотизму у студентської молоді. Сьогоднішній студент технічного Вузу – це завтрашній керівник мікро- або макроколективу, а в умовах ринкової економіки, бізнесмен, власник різних фірм, акціонерних товариств, тощо. І в силу цього він незабаром також стане активним політичним діячем і буде визначати подальшу долю нашої країни. Як свідчать підрахунки соціологів, майже 80% державної еліти сучасного українського суспільства складають колишні випускники технічних Вузів України.

Національно-державний патріотизм – це велика сила кожного народу. Він виховується, перш за все історією свого народу, його держави. В цьому плані важко перецінити значення викладання курсу «Історія України» у Вузі, стрижнем якого є історія української державності від могутньої стародавньої Київської Русі, легендарної козаччини і Запорізької Січі до незалежної самостійної України сьогодні.

Виховувати молодих спеціалістів необхідно на традиціях українського державотворення. В основі всього курсу Історії України, його методологічних і теоретичних принципів досліджується історія багатовікової боротьби українського народу за створення своєї національної держави. Процес державотворення на українських землях пройшов ряд важливих періодів та етапів. Перший період – історія виникнення і розвитку Київської Русі, прийняття християнства, досягнення міцної внутрішньої економічної, політичної та духовної консолідації.

Другий період – становлення і розвиток українського народу, виникнення козацтва заснування Запорізької Січі, створення української держави на чолі с Б. Хмельницьким.

Третій період – це період української революції (1917-1920 рр.), коли була створена Українська Народна Республіка, на чолі з М. Грушевським, потім – Українська держава П. Скоропадського, Директорія УНР на чолі з В. Винниченком, потім Петлюрою і на кінець УРСР.

Четвертий період – охоплює десятиріччя радянської влади, пов'язано з епохою сталінізму і тоталітаризму. Це час об'єднання всіх українських земель в соборну державу.

П'ятий період – це роки відродження і створення сучасної незалежної держави Україна – 24 серпня 1991 року.

Історія України – це складова частина історії світової цивілізації. Вона формує історичну пам'ять, без якої немає освіченої культурної людини. Історична наука також здатна формувати основи інтелігентності, виховувати соціально-політичне мислення, закладати історичні підвалини для глибокого опанування професії та реалізації своїх творчих можливостей.

Слід підкреслити, що сьогодні згідно з навчальним планом Міністерства освіти та науки на вивчення курсу «Історія України» відведено 108 годин, з них тільки 32 години аудиторних занять, більша частина курсу планується на самостійне вивчення. З 32 годин на лекції виділяється тільки 16 годин, тобто всього 8 лекцій. За такий обсяг лекційних занять просто неможливо розкрити не тільки весь курс, але й навіть розглянути в стислому вигляді найважливіші теми курсу. А лекція, як говорив великий І. Франко, є головною формою навчання. І ніякі засоби технічного навчання не зможуть замінити постаті самого лектора. Скорочення годин на вивчення курсу може привести до остаточної ліквідації найважливішого у світоглядному плані предмету, що буде безпосередньо відбиватися на вихованні студентів.

Всі наші негаразди в недооцінці державного патріотизму. Сьогодні перед Україною стоїть задача створення сучасної національної держави європейського зразка. І тільки патріоти своєї Батьківщини, а в конкретних умовах свого міста, села, Вузу тощо здатні внести суттєві позитивні зміни в життя нашого нестабільного суспільства.

Таким чином, тільки такі методологічні принципи та методичні прийоми дозволять найбільш повно і ґрунтовно виховувати у студентської молоді гідність, почуття дійсного державного патріотизму.